

ĐỌC THƠ NGƯỜI PHÉ BINH

Thơ người tôi cứ buồn lây !
Tình đâu lây lất mà xây xát tình.
Chữ người nuôi giữa điệu linh.
Lòng người miêng đạn trăm nghìn. Cửa đau.
Tháng tư đực máu, đổ ngẫu !
Vết thương trần thế khoét sâu tận nguồn.
Đung đưa, chân mất chân còn.
Biển xanh réo gọi vọng buồn. Lặng. Im.
Rạc rày kiếp nạn nhận chìm
thể thân trăm tích liệm, chìm âm hao.
Mười mười năm, một nỗi đau.
Một đời cô quạnh. Một sầu riêng mang.
Mẹ kiếp ! Lịch sử sang đàng !
Bẽ bàng huyết mộ. Ngỡ ngang khăn tang.
Rốt cùng, tận nghĩa phủ phàng
vớ tan tác đó và tàn tạ đây.

Bốn mươi năm lẻ, lạc bầy !

c a o v i k h a n h